

VICTORIS CARTHAGINENSIS

EPISCOPI

EPISTOLA AD THEODORUM PAPAM.

(Mansi, Conc. Coll., nov. ed. tom. XII.)

nino beatissimo et honorabili sancto fratri A
oro papæ Victor.
træ beatissimæ paternitatis apud Deum ac-
illis opera et conversatio gloriosa pene mundo
nt manifesta. Prædicationibus igitur apostolicis
tris dum veræ fidei cultura universa repleta sit
per divinarum tamen eruditionem eloquiorum,
instruente admonitione exhortatoria, super-
tar orthodoxa Christi Ecclesia, apostolica insti-
fundata, et a fidelibus Patribus firmissime ro-
Ad quam omnes beatissimi apostoli, pari ho-
potestatis consortio præditi, populorum agmina
tentes, pie et sancte de tenebris ad lumen, de
ad veram fidem, de morte ad vitam homines
prædestinationis gratia præscitos, salutaribus
ptis ac monitis perduxerunt. Quorum sancto-
postolorum vestra fraternitas honoranda se-
plenus merita, et perfectius implens exempla,
lam Dei morum probitate et actuum sancti-
decorat, et fide sacra vel Christianis mori-
gens, quæ fieri Deo placita præcepit, studiis
calibus indesinenter operatur et perficit, ser-
rgis divinæ mandata : *Quia non legis auditores*
sunt apud Deum, sicut narrat Apostolus, *sed*
legis justifi. abuntur (Rom. 1). In qua lege
vestra sancta et veneranda sinceritas, sicut
im est, meditatur die ac nocte (Psalm. 1) :
meditatio non lectione per figuram litterarum
i conspecta, sed uberrante in vobis Christi
in vestra cognoscitur conscientia immobiliter
nullatenus de vestro corde recedente lege
i Dei Domini sacrosancta, sicut in Psalmis di-
opheta : *Os justi meditabitur sapientiam, et*
ejus loquetur judicium (Psalm. xxxvi). *Lex*
is in corde ipsius : non atramento, sed spiritu
et vestra in arcana conscripta ; neque in tabulis
is, sed in tabulis cordis carnalibus (II Cor. iii),
beatissimi apostoli Pauli ad Corinthios missa
est epistola. Quibus præmissis, significamus
actiæ fraternitati vestræ, die decimo septimo
arum Augustarum indictionis quartæ, nostram
latam divina gratia, suo ut præcepit munere
tente, ut vestris sanctis ac Deo dignis preci-
sancta Carthaginensis civitatis ecclesia pon-
i honoris accepisse consecrationem et stolam
dignitatis fastigio, ut a Deo omnipotente re-
gamur abaltissimo, et a malis actibus liberati, sacer-
dotale non nomen tantum, sed Christi Domini Dei
nostri protegente auxilio, et meritum habeamus, ve-
stris sanctis ac Deo acceptabilibus nos commendantes
orationibus, poscimus, quatenus et vestris depre-
cationibus pro nobis ad Deum effusis muniti, et eru-
ditionibus bonis instructi, digni efficiamur cum
omnibus nobis populo Christiano commisso illæsi
protegi velamento divino. Ad salutationem ergo
vestræ sanctæ et honorandæ fraternitatis, vice
nostra Mellosum humilem vestrum fratrem, nostrum
episcopum, et Redemptum diaconum, vel a Cresci-
turum notarium sanctæ nostræ sedis, vestros fanu-
los destinavimus, quos postulamus celerius nobis
a vestra beatitudine persolvi, quo possint ad pro-
prias ecclesias ante hiemem Deo propitio remeare.
Præ omnibus autem fateor, in ipso nostræ pro-
vectionis exordio cor nostrum non leviter vulnera-
tum fuisse, ut propheticum illud præceptum exopta-
rem, dicens : *Quis dabit capiti meo aquam, aut oculis*
meis fontem lacrymarum, ut sedens plorabo die ac
nocte (Jer. ix) ? Ecce enim ecclesiæ Dei non leviter
perturbantur, Christianissimorum voces ac gemitus
episcoporum non supportamus, querentium et cla-
mantium novitates et concinnationum signa, a
Paulo venerabili consacerdote nostro, ut dicitur,
contra fidem veracissimam approbata debere repelli.
Nos autem temperamentum causis innectentes, ex-
pedire putavimus, prædictorum beatissimorum con-
sacerdotum nostrorum licet justissimos questus
æquanimitè supportare, et ad auditus venerandos
fraternitatis vestræ hoc ipsum pervigili cura dedu-
cere. Inquiunt enim, quædam vice epigrammatum,
chartarum volumina in sacris ædibus apud regiam
civitatem nuper esse suspensa, religioni catholicæ
et ipsi veræ fidei ac Patrum traditionibus omnino
contraria. Quis enim vecors sacrilega voce audeat
prædicare in Domino nostro Jesu Christo aut unam
tantummodo voluntatem, aut unam operationem
existere, dum manifestissimis Patrum definitionibus
liquidius clareat id Domino nostro Jesu Christo duas
naturas, et earum duas voluntates, duasque opera-
tiones vel proprietates naturales modis omnibus in-
veniri ? Et possumus multiplicibus Patrum docu-
mentis nostræ parvitatè intentionem firmare, nisi
vestram sanctissimam fraternitatem in omnibus
hic, ut passim, pro et. In Græco xat. HARDUINUS.

condo ea retinere firmissime teneamus. Ut autem ipsius sedis apostolicæ decretis per omnia confirmemur, Leonis beatissimi prædecessoris vestri apostolicæ memoriæ definitionem inseri perdidimus, et continet (*Epist. x*). Agit enim utraque natura " cum alterius communione quod proprium est. Nos itaque Patrum in omnibus decreta sequentes, in Christo Domino nostro duas naturas, earumque duas voluntates, duasque operationes firmissime prædicamus, Deum verum atque hominem verum absque delictis humanis veraciter confitemur, repudiantes cunctarum hæresum subsannationes, vanitates et insanias mendaces. Vestrum est itaque, frater sanctissime, canonica discretionem solite contrariis catholicæ fidei obviare, nec permittere noviter dici quod Patrum venerabilium auctoritas omnino non censuit. Nos enim humiles corde, quæ recta sunt adjutore Domino sapientes, uno vinculo charitatis vobiscum sumus constricti, veram fidem ac religionem catholicam in omnibus fortiter defensantes. Studiosius itaque a catholicis improbis posse resistere, imminendum est, ne torpore desidii oppressi, culpæ taciturnitatis teneamur obnoxii, et quasi favorem impendentes judicemur, dum adversa catholicæ fidei propulsare

^a Ex Græcò hic rursus *utraque natura* in sexto casu. HARD.

^b *Lege, apostolico.* HARD.

A negligimus. A beato namque Felice apostolo ^b vestræ sanctitatis prædecessore dictum est: *Negligere quippe, cum possis, deturbare perversos, nihil est aliud quam favere; nec tibi scriptulo societatis occultæ, qui manifesto facinori desinit obviare* ^c. Liqueat, doctor sanctissime, venenosa serpentum sine simplicitate astutia, manifesta est dolosa hæreticorum fallacia. Quid est enim naturarum in Christo Domino nostro proprietates auferre, nisi earumdem naturarum confusionem inducere? quod catholicæ Ecclesiæ, id est, statutis quam maxime Patrum sancti Chalcedonensis concilii exstat contrarium, ex quo amplius et fundamentum fidei et perfectio indubitate consistit. ^d Possemus vero etiam eidem fratri et cœpiscopo nostro Paulo beatissimo regis civitatis antistiti similia nostris scriptis dirigere, nisi malotum cognosceremus falsis locutionibus dictum fuisse nostram quasi Africam provinciam posse aliqua, quæ in vero non consistunt, mala peragere. Sed et hoc nostræ postulationi subjungimus, ut ea quæ epistolâriter a cœpiscopis nostris sancti concilii nostri ad beatissimum Paulum patriarcham scripta sunt, per vestræ beatitudinis responsarios eidem fratri nostro Paulo dirigere jubeatis.

^c Ex *epist. 1* Felicis III ad Acacium CP.

^d Significat motus Gregorianos, de quibus Theophanes anno 5 Constant. Baron., ann. 646.

ANNO DOMINI DCXLVI

SANCTUS BRAULIO

CÆSARAUGUSTANUS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN SANCTUM BRAULIONEM.

(N. c. Bibl. vet. Hisp. t. 1, p. 374.)

Laudatur apud sanctissimum scriptorum historicum Ildephonsum Braulio, frater Joannis supra laudati, cujus in *Cæsaraugusta decedentis*, Ildephonsus ait (*Cap. 12*), *adeptus est locum, vir, sicut germanitate conjunctus, ita non minimum ingenio memoratus. Clarus et iste habitus canonibus et quibusdam opusculis. Scripsit Vitam Emiliani cujusdam monachi, qui et memoriam hujus, et virtutem illius sancti viri suo tenore commendat pariter et illustrat. Habuit sacerdotium fere viginti annis, quibus expletis clausit diem vitæ præsentis. Duravit in regimine temporibus Sisenandi, Chintilæ, Tulganis, et Cindasvinthi. Subscriptio ejus legitur in conciliis omnibus hujus quo vixisse refertur temporis, Toletanis IV, V et VI. In VII sub Cindasvintho, anno 646, deest Cæsaraugustani episcopi nomen. In VIII sub Reccesvintho, anno 655, Taio episcopus Cæsaraugustanus jam apparet. Quantum*

(a) In Epitome imp. vel Arabum sub Sisenando.

C ejus de Ecclesiâ meritum in iis fuerit cælibus Isidorus Pacensis episcopus satis docet, qui de quarto loquens (a), quem Sisenandus coegerat: *Hic sanctus, inquit, synodo inter cæteros Braulio Cæsaraugustanus episcopus claruit: cujus eloquentiam Roma urbium mater et domina postmodum per epistolare alloquium satis imitata est. Et paulo inferius de concilio Toletano VI, sub Chintilæ: Hic synodo Braulio Cæsaraugustanus episcopus præ cæteris illustris excellit, atque piam doctrinam Christianis mentibus decenter infundit, cujus et opus nunc usque Ecclesiæ relegit. Quæ duo testimonia in unum redegit ea exscitibus Rodericus archiepiscopus Toletanus, lib. II, cap. 19: Hic synodo (sexte, juxta nostrarum editionum ordinem, quam ipse tamen quintam vocat) Braulio Cæsaraugustanus episcopus præ cæteris illustris, ait, effulsit, atque piam doctrinam Christianis mentibus*